

Naročnina: doma na skilpni naslov mesečno 2 D., na posameznega 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din., i tak niže. „Poslano“ i med tekstem vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popišt po dogovori.

Odprite srca.

Tak velikih nevol i bičov šče naša Dolenska ne občutila kak letos. Najprvle je na vnoh krajaj vničila toča vse tiste jesenske pridelke, na štere se je naš kmet najbolje zanašao. Letni pov je bio skoro ednok bole slab kak druga leta. Komaj se je telko pripovalo, da se do zime prehrani edna mala družinica. Jesenski pov, živež našega kmeta i siromaka pa je popunoma vničen. Ka je ne pobila toča, to je zdaj vzela voda. Že je skoz eden mesec i pol Slovenska krajina pod vodov, štera nemre nikam odteči i tak v vodi je vničen ves jesenski pridelek. Vničen so najbolje krumplini, dve tretini kmetov ga niti nede za semen melo, edna tretina pa jako malo. Poleg krumplon pa je vničen grah, repa za nikoj, ar je bila sejana v vodo, kukarce, hajdino i proso je toča vničila, zelje so pa gosance pojele. Pa to je šče ne vse. Kelko je pa na hišaj kvara, štere so že tjedne i tjedne pod vodov; kelko študentov je vničenih; dobre pitne vode pa vnoge vesnice že mesec dni nemajo. Sejatev je tū, kmet gleda z nevolov njivo, štera je pod vodov, sejati nemre, či seme vrže v vodo, te vesne, či nede sejao, ka de pa k leti žeo. Približavle se zima, hiže ma mokre pa fajhtne, nikaj za jesti, nikaj za sejati, ka de si začno. Proti se njemi glad, beteg, zima, dača, kratko povedano, vse nevoleterejo kmeta. Edino vūpanje šče mamō, da se naši naprejpstavljeni zgenejo i v Belgradi naprej dajo naše nevole, da či drugo ne, nam bar dačo pūstijo. Za kmeta se zdaj naj skrbijo, šteri je zdaj največji siromak. Zdaj naj vsi malo krizo občutijo, ne samo kmet. Uradniki pa naj z menšov plačov budejo zadovoljni, ne ka vekšo zahtevajo. Kmet gda ma, te rad dā, gda pa nema, te pa nemre. Zato pa, ki ste na vladi, odprite srca i pomagajte nam. Zavedajte se, da je kmet tisti, šteri državo gor drži. Kama bi prišla država brez kmeta? Prepadnola bi, ar samo gospod i delavec jo ne bi mogla gor držati. Delavci, uradniki i drugi so zaščiteni, samo siromaški kmet je v tom pogledi eden velki rob. Mislimo pa, da zdaj tūdi mi pridemo na vrsto. — G. F. kmet.

Krumple lejko naročite.

Agrarna i gospodarskopodpor-na zadruga je dobila od Gospodarske zveze v Ljubljani ponūdbu, da lejko naročimo zdrav krumplin potom nje. Cena metra je 75 Din. v Beltince na postajo postavljenoga. To je krumplin iz bregov Dolenske. Če bi pa radi meli krumplin iz planinske Gorenjske, bi se v Beltince postavio za 85 Din. meter. Prosimo nujnoga odgovora, ar de cena rasla, od Sreskoga kmetijskoga odbora, da li bi naročili krumplin za naše siromake i tūdi od vseh drugih, ki bi ga potrebuvali. Dajte nam najkesnej do 5. oktobra stalen odgovor. Krumplin se mora taki plačati kak se naroči.

„Pope do klali!“

Pred dvema tjednoma so se zbrali v Ljubljani mladi pristaše JNS. Vožnjo so dobili plačano. Tūdi iz naše krajine se je zborūvanja vdeležo niki dečarec, ki je povedao, da ide na pogovor, kak do pope klali! Jako „zvīšeni“ namen, vreden vsega, ka smo preminōče dni čteli od toga sestanka.

ŠIRITELJE,

v soboto, 25. se pelamo v Dolence, gde nas z lūbeznostjov čakajo.

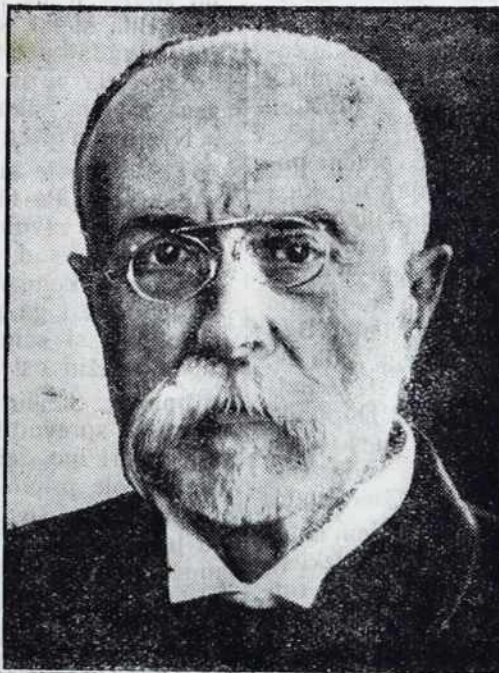
Dr. Tomaž Masaryk je vmro.

14. sept. po nōčije zdehno svojo plemenito dūšo na gradi Lanih pri Pragi v visikoj starosti 87 leti eden od največših sinov češko-slovaške zgodovine i sploh eden največših Slovanov, vūčenjak svetovnoga slovesa, politik i državnik prvoga reda, graditeo i osloboditeo češko-slovaškoga naroda — predsednik Dr. Tomaž Garrigue Masaryk.

Tomaž Garrigue Masaryk se je narodil 1850. v Hodonini na Moravskom. Njegov oča, kočīš, je bio po rodi Slovak, mati pa Moravka, oba jako siromaškiva, šteriva sta komaj prehranjūvala sebe i svojo družino. V najmlajših letaj se je Masaryk včio za kovača. Gda je pa bio star 15 let, je stopo v gimnazijo v Brni, maturo pa je napravio v Beči, gde se je tūdi včio za profesora na univerzi.

S svojov poznejšov ženov, Američankov Charlie Garriguejovov, se je spoznao v Leipzigi. L. 1879. je Masaryk postao profesor na bečkoj univerzi, a že leta 1882. pa se je za vsigdar preselo v Prago, gde je dolgo let delūvao kak profesor na praškoj univerzi. Ves čas, kak profesor na univerzi v Beči i sledkar v Pragi, je napisao dosta vūčenih knjig i si tak pridobio slavo svetovnoga vūčenjaka.

Pa ne samo kak velki vūčenjak, liki bio je tūdi velki boriteo i zagovornik svojega naroda, šteroga je ravno za njegovoga časa najbolje tlačila Austro-vogrška. Njegovih ostrih reči so se bojali mogočni austrijsko-vogrski gospodje. Zmerom i zmerom je

† TOMAŽ MASARYK, predsednik češko-slovaške republike.

narodov, Austro-vogrška, razbiti. I resan v začetki l. 1918. pa je doživo dr. Masaryk s svojim češkoslovaškim narodom te uspeh svojega nevtridljivoga dela, da so zaveznički priznali Češkoslovaško kak vojskūjoči se zaveznički narod i češkoslovaški narodni svet ka kak pravo narodno vladu. Tak je Masaryk oktobra l. 1918. razglasio v imeni začasne vlade češkoslovaško republiko.

Od toga časa njemi je hvaležen narod trikrat zaporedoma izkazao zavūpanje z ponovnov izvolitvijov za drž. predsednika mlade republike. Mesto predsednika je zapūsto zavolo starosti 14. dec. 1935. Ostao pa njemi je naslov predsednika Osloboditelja.

Sprevod se je vršo 21. septembra. Spreveda se je vdeležilo tūdi vno go zūvinskih visikih državnikov.

Pri njegovoj smrti jako žalūje vsa Češkoslovaška i ž njov pa tūdi Jugoslavija kak najvernejša zaveznička bratske države. Bodi večna slava velkomi državnik i vūčenjaki!

Plemensko senje za rodovniško živino v Beltincih.

Kr. banska uprava v Ljubljani priredi 26. oktobra v Beltincih plemensko senje za simodolsko govedo. Na to senje ma dostop samo odbrana živina z dokazanimi listinami, ki je last članov selekcijskih organizacij. Vabijo se vse javne i zasebne ustanove, da se toga senja vdeležijo i ponūcajo priliko za nabavo plemenskih bikov. Tak tūdi se vabijo vsi napredni živinorejci, da to senje ogledajo. Na senje bodo prignani predvsem biki v starosti od 12—10 mesecov. Interesenti, ki bi se zanimali tūdi za nakūp telic, naj se obrnejo na selekcijsko zvezo.

Kelko tūjih delavcov ma Francija?

Prva povojna leta je bila Francija država, v štero se je vsako leto naselilo nad sto jezero tūjih delavcov, ar je vladalo veliko pomenkanje delovnih moči. Po statistiki francoskoga delavnoga ministrtva n. pr. je prišlo v Francijo samo leta 1924. 265.355 tūjih delavcov, od šterih pa se jih je vrnilo 47.752, tak da je bio čisti dotok 217.603. Posebno vno go delavcov je najšlo zaposlitev v fabrikaj. Leta 1927 v prvij krizi pa je bilo število odjav vekše kak število priseljencov. V nadalnjih dobrih letaj je znašao čisti presešek emigracije v Francijo šče l. 1930 177.830 lūdi. Leta 1931 se je presešek

zmenšao na 9351, leta 1932 pa je bilo celo več izseljencov kak doseljencov i to 39.021, spodobno je bilo tūdi leta 1935, kda je število izseljencov presegalo število doseljencov za 10.709. Opazuje se pa zadnja leta, da Francozi pūšćajo v Francijo vsikdar menje industrijskih delavcov i da se doseljujejo predvsem kmetijski delavci. Skūpno se je od 1922. do 1936. vse lilo v Francijo 1.047.253 industrijskih delavcov i 1.001.153 kmetijskih delavcov, skūpno 2.048.406, od teh pa se jih je vrnilo 891.609, tak da je čisti dotok znašao 1.156.977 delavcov. Od vseh doseljenih delavcov leta 1936. jih je najšlo zaposlitev v industriji 10.062, od toga največ v cukornoj fabriki, toda kak sezonski delavci, 8020, v kmetijstvi pa 52.645, skūpno teda 62.707 delavcov. Iz naše države je prišlo v Francijo 9 industrijskih delavcov i 4542 kmetijskih, skūpno 4551 delavcov, iz Francije pa je odpotūvalo 1269 naših državlanov.

Francoski frank jako kaple.

Komaj se je razburjenje zavolo padca franka pomirilo, že je znova nastopo novi padec franka, pri šterom so jako prizadeti naši siromaški delavci, ki z težkim delom komaj zdaj telko zaslūžijo, da se preživejo. Frank notira zdaj 1.46—1.47 Din. Kak se kaže, francoska valutna politika šče stabilizirati frank na šče nižišo stopnjo kak je zdaj. S tem se je povekšao deficit trg. bilance za 6 milijard frankov.

Ka so pisali od Kūzmiča pa Ivanocyja v zadnjem časi?

Zanimivo je tūdi to. Den pred proslavov je „Slovenec“ objavio pod naslovom „Dva prekmurska jubileja“ dva članka s slikov Kūzmičove evangeliomske knjige i dr. Ivanocyja. — „Murska krajina“ je pa v zadnjoj številki, tjedon po proslavi, objavila članek z naslovom „Dva jubileja“, gde je objavleno v glavnom tisto, ka je bilo čteti v „Slovenici“, samo z napakami: da je Ivanocy nastavo „književno društvo“ i da je pri Sv. Bedeniki obema v spomin postavljena samo plošća.

Pokojnomi g. Klekl Jožefi,

dolēnskomi plebanoši naj bo pri priliki širitelskoga sestanka v njegovoj fari i pri njegovom grobi zapisano: pri smrti pokojnoga so toti vsi članki povdarili, da je bio zaslūžen mož, posebno za naš domači kat. tisk. Vse premalo pa je bilo pisano — i je vse premalo znano našomi izobraženstvi, posebno mladini, — da je g. Klekl ml. napisao jako važne članke iz zgodovine i narodopisja Slovenske krajine. Tak je v „Kalendaru“ objavio poleg gospodarskih i drugih člankov ravno deset člankov iz naše zgodovine, posebno iz imenitne preminōčnosti Törnīšća, Dolēnec, od lūteranstva itd. — Ravnotak je zapisao dosta pregovorov, narodnih pesmi, nāvad, imena potokov, rož, šatring itd. Vse to njegovo delo ma znanstveno vrednost i je naša dužnost, da ga poznamo pa nadaljavemo. To valā posebno za tisti deo mladine, ki misli, da odkrivle novi svet i si išće cile zvūna domaće zemlē.

Kak se toži eden naš delavec iz Črensovec zdaj v Franciji?

Že preci časa sam v Franciji. Kak drugi. sam se tūdi jaz veselio, ka si kaj zaslūžim. V začetki mi je šlo šče preci dobro. Ali zdaj sam strašno nezadovoljen s svojim mestom. Delam zajtra od 4 pa zvečer do devete vōre, vsaki den, tūdi v nedelo i svetek. Či glij cele dneve delam, — človek bi si mislio, ka dobi pri telkom deli bar dobro hrano — ne dobim jesti, kak se dostaja. Za zajtrk dobim trdi krūj s kropom poparjeni, obed je zato ne božen, jūžine nega več, večerjā pa znova tak, kak zajtrk. Krūh jem 3 tjedne star, ka je vertinja pred 3 tjedni pekla 8 kolačov iz pšenične mele kak rešeto velki, ali ka, da ga je pozabila osoliti. Pomislite, 3 tjedne star krūh jesti i to v leti, kda je tak trdi i sūhi, ka more človek paziti, ka si zobe ne spotere. Vert je božen, z menov nikdar ne guči pa tūdi z ženov ne. Tak sam sūhi, ka so me naši delavci iz Črensovec, kda so prišli v nedelo k meni, nej spoznali. Kak pa oni so bili oblečeni kak gospoda pa so meli prosto, jaz pa delao celi den kak marše i to v nedelo. Vert me sovraži zatoga volo, ka je najšeo pri mojoj posteli čislo obešeno pa na Novinaj je vido sliko, ka je Jezus od mrtvi stano. Toga on nemre viditi. Delam kak rob, pogučati si pa nemrem z nikim. Že sam obžalūvao tisto vōro, kda sam se napoto v te prokleti kraj. Če bi znao, ka pridem v takše mesto, bi raj po petli hodo v Jugoslaviji. Pa naj bo, znam ka mi nišće nemre pomagati, a lūbi Bog mi lejko pomore, šteromi se tūdi zavūpam i čakam pomoč od njega. To je pač boža kaštiga, za svoje grehe morem trpeti, dokeč bo mogoče. Pa tūdi inači je tū strašno vse grdo. Črensovc i so pravi paradizom. Tam je v levaj lepše, kak eti v kühinji. Eden čas bom šče trpo i te či nede inači, odidem domo, celo či frank bole spadne.

NEDELA po risalaj devetnajseta.

Evangelium (Mataj 22). Tisti čas gučao je Jezus poglavnikom popovskim ifarizeušom po prilikaj, govoreči: spodobno je včinjeno Kraljestvo Nebesko k človeki Kralji, ki je napravo gostüvanje sinu svojem. I poslal je slugo svoje zvat pozvane na gostüvanje i ne so šteli priditi. Pali je poslal druge slugo, govoreči: povejte tim pozvanim: ovo obid moj sam pripravó, teoci moji i tüč-ne stvari so spomordjene i vsa so gotova: hode na gostüvanje. Oni so pa zamüdili: i odišli so, niki na marof svoj, niki pa na trštvó svoje, ti drugi so pa spoolivili njegove slugo i z obšalnostjov ošpotane spomordili so je. Krao pa gda bi to čülo, razsrdó se je i poslavši svojo vojsko, pogübo je ljudomorce one i varaš njihov je požgao. Teda veli slugom svojim: gostüvanje je toti gotovo, ali ki so bili pozvani, ne so ga bili vredni. Idte zato vó na križopotje, i šterekoli najdete, zovte je na gostüvanje. I vó idóči slugi njegovi na poti, vküp so spravili vse, štere so najšli, lagoje i dobre: i napunilo se je gostüvanje s sedečimi. Notri je pa prišao Krao, ka bi vido sedeči i zagledno je tam človeka ne oblečenoga z svadbenim gvantom. I veli njemi: Prijateo, kakda si esi notri prišo nemajoči gvanata svadbenoga? On je pa zanejmo. Teda je vó Krao slugom: zvežite njemi roke i noge i vržite ga vu zvonjšnjó knico: tam bode jokanje i zobno škripanje. Ar vnoji so pozvani, a malo jih je pa odebranih.

Razgled po katoličanskem sveti

Okrožnica Pija XI. „Divini Redemptoris“ o brezbožnem komunizmu.

Krščanska ljubezen. — 46. Še bolj važna kot pomoček proti zlu, ki o njem razpravljamo, je zapoved ljubezni, ki meri izrečno na to, da se zlo tudi res odpravi. Mislimo na tisto krščansko ljubezen, „potrpljivo in dobrotljivo“ (1 Kor 13, 4), ki se ogiblje vsakega videza druge ponižujočega pokroviteljstva in vsakega razkazovanja; tisto ljubezen, ki je že v početkih krščanstva pridobila za Kristusa najbolj uboge med ubogimi, namreč sužnje. V tem pogledu se iskreno zahvaljujemo vsem tistim, ki so se posvetili dobrotelnosti ter po konferencah sv. Vincencija Pavelskega ali pa po modernih organizacijah socialne pomoči vrše dela telesnega in duhovnega usmiljenja. Čim bolj bodo delavci in ubogi sami na sebi in v svoj prid izkusili dejavno ljubezen, zajeto iz Kristusovega Srca, tem bolj bodo med njimi ginili predsodki, da bi bilo krščanstvo izgubilo svojo moč ali da bi bila Cerkev s tistimi, ki izkoriščajo njih delo.

47. Toda če gledamo na eni strani neizmerno množico ubogih, ki so radi raznih, od njih neodvisnih vzrokov v skrajni bedi, na drugi strani pa toliko drugih, ki se brez mere zabavajo in trošijo ogromne vsote za popolnoma nepotrebne reči, ne moremo, da ne bi z boleštvó izpovedali, da mnogi niti ne izpolnjujejo zares zapovedi pravičnosti, niti zares ne razumejo, kaj zahteva krščanska ljubezen v vsakdanjem življenju.

Zato želimo, častiti bratje, da bi se z besedo in tiskom bolj in bolj pojasnjevala ta božja zapoved, to dragoceno znamenje, ki ga je zapustil Kristus, da bi se po njem spoznavali njegovi pravi učenci, ta zapoved, ki nas uči gledati v trepeh Kristusa samega in nam nalaga, da ljubimo vse ljudi kot brate, kakor je Kristus ljubil nas, to je, da zanje žrtvujemo, kar imamo in, če treba, damo zanje tudi življenje. Naj bi vsi in pogosto premišljevali tiste besede, tako tolažilne, a obenem tudi tako strašne, besede zadnje odločitve, ki jih bo izgovoril najvišji Sodnik na dan poslednje sodbe: „Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta . . . zakaj lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti . . . Resnično, povem vam, kar ste storili kateremu teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili“ (Mt 25, 34—40). In nasprotno: „Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj, zakaj lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti . . . Resnično, povem vam, česar niste storili kateremu izmed teh najmanjših, tudi meni niste storili“ (Mt 25, 41—45). (Dalje)

Strašna smrt deteta. V Libenji poleg Maribora se je vtopila 22 mesečna hčerka Vavpotiča v poldrugi meter globokoj mlaki. Starišje, več pazke obračajte na svojo deco!

Smrt hčeri našega širitela, Bakan Jožefa v Dokležovji, vrle Mar. družbenice i tretjerednice.

V četrtek, 16. sept. so dokležovski zvonovje zaspevali žalostno pesem, ki je tužno odmevala v večerni mrak i naznanjala ljudem, da je angeo smrti odtrgao nežno cvetko v toj skuznoj dolini i jo presado v nebeske ograje. Ne bilo težko vgoniti, komi so zaspevali zvonovje slednji pozdrav. Hitro so zvedeli po vesi, da se je preselila iz te skuzne doline Bakanova Katika.

Draga Katika, vmrla si i nega te več med nami! Zobston te iščeje naše oči med živimi! Tvoja postela je osamljena ino prostor pri stoli nezaseden. Skoro nemremo vervati, da te ne bo več med nas. Vidi se nam, da si se ločila od nas samo za nekaj časa i se boš prve ali sledkar vrnila v našo sredino. Ali čakamo te zobston. Ne bo te več! Preselila si se v večnost, v domovino veselja i večne pomladi. Rešila si se trpljenja v toj skuznoj dolini i prejela si lepo plačilo, ki si si ga zaslužila s svojim lepim življenjem. Ve si bila duga leta članica Marijine družbe i verno si hodila po poti lepoga i jakostnoga življenja. Bila si tudi verna kotriga tretjega reda sv. Frančiška Asiškoga. Prišla si v najlepša leta svojega življenja. Dopunila si komaj 36 let. Bila si puna lepih načrtov kak si boš vredila svoje bodoče življenje. Ali Bog je šteo inači. Šteo te je meti pri sebi. V tvojem mučnom betegi te je pripravó i preizkušo ali si že zrela za nebesa. Ti si si toti želela zdravja, a taki si pristavila: „Lübi Jezus, naj se zgodi tvoja sveta vola! Napravi tak, kak je Tebi drago!“ I kda si končno spoznala, da za tebe nega več pomoči, si vdano v volo božo sprejela križ na svoje rame, pa ga skoro poldrugo leto junaško nosila za Kristušom na vrh Kalvarije.

Hüdo nam je bilo pri pogledi na tvoje trpljenje, a šče bole nas je bolelo to, da ti ne smo mogli lehšati tvojega betega. Pa ti tudi ne si več pričaküvala naše pomoči. Znala si, da

je vsa človeča pomoč brezuspešna. Zato si iskala pomoči ino tolažbe pri Križanom, šteroga sv. razpelo so neprestano obimale tvoje roke i polüblale osivele vüstnice. Križ si lübila v življenji i križ ti je bio največša tolažba v trpljenji ino v trenutkaj tvojege življenja. Presvetih imen: Jezus ino Marija sta bili vsigdar na tvojih vüstaj i s tema imenoma si se tüdi ločila s toga sveta.

Zaistino lepa je bila tvoja smrt, kak je bilo lepo tvoje življenje. V življenji si pogosto pristopala k angelskomu stoli i Jezus ti je to bogato poplačao. Bila si tak srečna, da si ga šče zajtra, zadnji den tvojega življenja, lahko sprejela v svoje srce i tak zdrüžena ž Njim, sladko i mirno zaspala v Njegovom svetom objemi.

Bog te je meo rad i te je pozvao k sebi. Pa tüdi pri lüdeh si bila prilübljena zavolo svojega veseloga značaja. Povsod, kde si bila ti, je bilo veselje. Vsakomi si znala povedati kakšo lepo reč i ga potolažiti v žalosti. Celó, kda si sama najbolje trpela, si znala tolažiti tiste, ki so te obiskavali v bolezní. Številna vdeležba vernikov, ki so te sprevedili k zadnjemi počitki, govori ino deklamacije, ki so jih mele tvoje prijateljice pri grobi, venci ino cvetje, v štero si bila odeta, vse to je znak, da so te jako lübili i so močno občütili, da so te zgübili.

Katika, položili smo te k večnomi počitki! Nepopisna žalost ino bolečina je navdajala naša srca, kda smo se poslavljali od tvojega groba i se vračali brez tebe na svoj dom.

Tvoje telo zdaj počiva pod hladnov zemlov, a tvoja düša — kak vü-pamo — pa že vüiva nebesko veselje, ki si si ga zaslužila s svojim lepim življenjem i dragim trpljenjem.

Počivaj v miri, draga i nepozabna nam Katika i na svidenje tam nad nad zvezdami . . .

Govor članice Marijine družbenice pokojnoj Bakanovoj Katiki v slovo.

Žalostno so zadoneli zvonovi denešnje jütro i njih milostni zvoki so pošilali zadnji pozdrav tebi, nepozabna Katika!

Bolest stiska naša srca, kda smo te sprevedili na zadnjoj poti. Skoro vervati nemoremo, da te ne bo več med nami.

V cvetočih letaj si nas zapüstila, zdaj črni dom pokriva ti gomila.

Lübili ali nesmo vsi brez izjeme Katiko? Cenili i poštüvali smo njeni značaj, ve nam je bila zvezda vodnica do zadnje vüre tak težko preizkušénoga življenja!

Neizprosna bolezen jo je iztrgala iz naše sredine v najlepšoj dekliškoj dobi. Zakaj, da so te tak mlado zakopali v hladno jesensko grüdo? Ločila si se od nas, preselila si se ta, kde je večna sreča i ta, kde se več ne poznajo bolečine sveta.

Naše misli so se popaščile za tebov. Vüpamo, da se radüješ med zvezdami, ve si bila tak dobra i blaga düša. Bila si vzorna članica Marijine družbe i velika lübitelica mladine. Puna življenja ino veselja, si nas s svojim vedrim ino veselim nasmehom ino pesmijov vnogokrat razveselila. Stremeč za najvišjimi ideali, si skrbela predvsem za to, da je bilo tvoje življenje

spodobno lilijinomi cveti. Z vencom v grob, je bilo tvoje geslo.

Po svojem plemenitom, Brezmadežnoj posvečenom življenji, si bila vredna, da te je Ona vzela k sebi i z lilijami ovenčala tvojo lübezen!

Kak jako si cenila nedužnost, nam je jasen dokaz to tvoje čisto življenje. Vnogomi si znala tak iz srca povedati ali napisati zvišeno vodilo življenja.

Če se ne motim, je bilo v zadnjem tvojem pismi, ki si mi ga pisala iz slüžbe: „Draga prijateljica, hodite pogumno po poti za nebeskim Zaročnikom, čeravno po trnjevoj stezi, kajti ednok bo vse minolo! I te bo poplačano vse naše trpljenje!“

I ti, draga Katika, si prva, da se veseliš že tistoga plačila, štero je Jezus oblübo tistim, ki njega lübijó.

Kelkokrat si zdehnola: daj mi, dragi Jezus, edno sladko lahko noč. I zdaj, draga Katika, odpočini si v večnom, nekaljenom miri, naj te niti ne motijo te moje vrstice, napisane tebi v spomin!

Nam pa izprosi, da ti sledimo povsod, sledimo v deli i trpljenji, v vüpanji v življenji i smrti i da se srečamo ednok nad zvezdami!

Orška Balažic.

Dvajstiletница komunističnoga raja v Rusiji.

Zdaj, gda proslavlja komunistična Rusija svojo dvajstiletnico svojega komunističnoga vladanja, pišejo vsi svetovni listi jako žalostne članke od podivjanja komunistov. List „Morning Post“ piše sledeče od te dvajstiletnice: „Ne mine niti eden den brez toga, ka bi ne koga po nekrivičnom oso-dili i vmorili. Povsdi se čüje samo nezadovolnost i neprijateljstvo. Od dneva do dneva je lüdstvo nestrpilivo i nezadovolno z vladanjem toga komunističnoga raja. Deca v šolaj ne čüjejo več nikaj od Boga i od bože previdnosti, nego včijo se odürjavati, plüvati i zaničavati vse, ka je v zvezi z Bogom i božim imenom. Starišje, ki svojoj deci davlejo dobre i pobožne vz-

glede, zapirajo je nesmileno mantrajo. Tej apostoli komunizma vzgajajo deco po svojem komunističnom dühi. Brez prestanka čüjemo od vmorstev, naprijatelov naroda, pijančüvanja i na jezere pokvarjenih i nedostojnih del, štere se vči ta mladina. Vse to se dogaja v kulturnoj državi, gde se je pred 20 letmi ne čülo niti edne reči od takših grozodejstev. Niti edna država, niti eden človek na sveti nešče i ne bo odpro komunizmi dveri. Te komunistični raj po 20 letnom gospodüvanji v Rusiji je vse lüdstvo spravio na pravo pot, štero z največšim ogorčenjom obsoja to zverinsko delo. Po celom sveti se pripravla oster boj proti tomi komunističnomi raji.“

Politični pregled. Domači.

Sporazum z Mačkovov strankov. Odposlanci protine so obiskali vodstvo Mačkove stranke z letalom v Zagrebi i se tü sporazumeli. Opozicija stoji iz neštarih bivših radikalov, ki so zato proti zdajšnjój vladi, ar so ne dobili ministerskoga stočka, Davidovičovi demokrati i zemloradniki, to je srbska kmečka stranka. Te stranke so pristale nato, ka Mačkova stranka najbolje zahteva, najmre naj se pokrajine v Jugoslaviji razdelijo i potom federacije združijo v edno enoto, kak je to v Severnoj Ameriki ali Švajcarskom. To je bio tüdi glavni namen programa bivše Slovenske Lüdske stranke, gda je ta zahtevala aotonomijo. Da federacija i aotonomija pomenita ednoisto, najmre, da se osrednja oblast deli na pokrajine. Kak de se pa vse to vrejüvalo, je nemogoče določiti. Zakon najmre določa, da se mora pozvati najprle vküp ustavotvorna sküpsčina. To pa pozove krao ali pa dve tretjini parlamenta. Bivši Jevtičevci neso se pogodili z dr. Mačkom. Samo vlada bi bila v stani spraviti vküp zahtevano večino za ustavotvorno sküpsčino. Ustavotvorna sküpsčina se pravi zato, ar de se na njej stvarjala, delala nova ustava, novi fundamentalni zakon za državo. Če ta ustavotvorna sküpsčina nede mela tak velike večine, ka bi zglasala novo ustavo, je brez pomena sporazum med Mačkovov strankov i združenov opozicijov. Zgled nato nam je prva ustavotvorna sküpsčina, gda smo mi Slovenci zahtevali aotonomijo, i smo bili samo zato preglasani, ar Radiča z svojimi 50 poslanci ne bilo v Beograd. Zdaj dr. Maček šče te greh popraviti i se drüži z tistov opozicijov, štera je svoj čas preglasala Slovence, zahtevajoče ravno federacijo ali aotonomijo. Čas je zato posvedoči, da smo meli prav i mamó prav, gda zahtevamo široke samouprave, ki se lejko zovejo aotonomija, ali federacija. Federacija ali konfederacija je dijačka reč i pomeni zdrüžitev potom pogodbe.

Svetovni.

Nemiri v Pešti. Preminoči tje-den so napadnoli socialni demokratje v Pešti dom narodnih socialistov i treseti narodnih socialistov ranili. Zrok za napad je dao napadalni oddelek, šteroga so narodni socialisti nastavili pod imenom „Grof Festetich“, šteri oddelek bi držao komuniste i socialiste na kantari.

Boji na Kitajskom. Japonci javljajo, da so pri Pekingu pridobili veliko zmago nad Kitajci, da so okoli stojezero Kitajcov zapasali i da do se tej mogli prekdati. Kitajci pa pravijo, da to neistina i da se ne bodo prekdavali. Pri Šangaji pa Japonci ne morejo pokazati nikšega posebnoga uspeha.

Rusija. Nazlük tomi, ka Stalin stalno da klati svoje politične nasprotnike, stanejo znova novi gor. Vladni list se bridko toži, da na vse kraje so na oblasti takši lüdje, ki so proti komunizmi. Iz Varšave se trdi, da so neznani lüdje zgrabili i odpelali neznači kama, Stalinovoga 12 let staroga sina, kda je šó z šole. Dečaka dozday neso mogli ešče izslediti. To vse kaže, kak se rüši sam od sebe komunizem, šteroga je na vlasti držala dozday samo surova sila, nikdar pa ne osvedočenje i navdúšenje.

Komunisti za Slovenijo. Spravišče komunistov v Parizi je sklenilo, da se mora velika agitacija začeti za širjenje komunizma v Jugoslaviji posebno v Sloveniji. Komunisti naj prej prevzemejo isti program, ki ga ma najmočnejša stranka v Sloveniji i naj se borijo za vero i demokracijo. Mi smo to že v ednoj številki našega lista napisali, zdaj isto objavlja „Slovenec“ po pariškom listi: „L'Action Nationale“. Z toga se jasno vidi, da smo mi dobili prle i zanesliva poročila od naših delavcov.

Anglija dobi za 30 milijard dinarov novih bojnih ladij. Kak poročajo angleški listi, se Anglija jako oborožüje. To, ka Anglija dela zdaj, presega vse, ka je kdakoli v svojoj zgodovini napravila za obrambo svojega imperija.

GLASI. SLOVENSKA KRAJINA.

Sv. Sebeščan. Sept. 15. so vpe-
lali na faro našo preč. g. Krantz Jo-
žef dekan z lepov predgov našega do-
zdajšnjega oskrbnika g. Bejek Janoša.
Verniki novoga plebanoša z prijatelji,
ki so ga te den obiskali, njim želemo
Jezušovega Srca blagoslov.

Polana. Pri nas se je razneso
glas, ka akademik Žalig Martin ne
sme zapustiti naše občine po nedelaj.
Ne vemo, ka za zroka bi moglo biti,
pa če je istina.

**Pismo našega človeka iz juž-
nih krajev naše države.** Naznanjam
vam žalosten glas, kak moremo po-
slišati napade na katoliško cerkev i
našo duhovščino. Značilno je, da nam
je naš vodja začno govoriti od poli-
tike v našoj državi, ka je začno z le-
pimi rečmi, kak naj bomo verni králi
i domovini, nato pa je začno gučati
od Španije i pravo, ka so krivi stra-
šnoga klanja v Španiji katoliška du-
hovščina, najbolje jezuiti, šteri prej
majo ogromna imanja. Od Italije je
pravo, ka vodi Musolini politiko nad
našov državov prek rimskoga pape i
zakaj bi trbelo katoliškoj cerkvi po-
vrnoti 20 milijard, mislim ka to poleg
konkordata; zakaj ma pravoslavna
cerkev takše pravice, je nikaj ne pravo.
Njegova prva reč je bila, kda smo se
prišli „šta so vama kazali sveštenici
kad ste bili posledni put u crkvi.“
Zato ne čudno, če naši dečki, telko
zablodijo i idejo v varaš, v šterom je
dosta vražjih jam, v šterih ma šatan
svojo žetev. — Keliko grdi laži je v
tom napadi. Kat. cerkev niti pare ne
dobi po konkordati, niti teliko ne, ka
za njo plačajo katoličanci, jezuiti so
pa v Španiji bili veliki siromaki. A
hüdobija laže pa laže.

Pomoč siroti. Cuk Ana z Ivanec
je zgubila dnes teden v Črensovcih
na poti v cerkvi 43 dinare. Je sirota,
štela si je kupiti robačo i robec i zgü-
bila je vse peneze. Ki je najšeo, naj
se javi na upravi Novin v Črensovcih
i je nazaj dobi.

**Umetna gnojila, ki šče meti,
naj se javi pri Zadrugi v Črensov-
cih v Našem domu do dnes tjeđna.**

Cene so sledeče:

1. tomaževa žlindra	Din 112.—
2. fosfatna	75.—
3. rudninski superfosfat	95.—
4. kostni	120.—
5. apneni düšik	170.—
6. nitrofoskal I.	165.—
7. nitrofoskal II.	136.—
8. nitrofoskal III.	136.—
9. nitrofos	131.—
10. kalijeva sol	145.—

Te cene valajo proti takojšnjemi pla-
čili za sto kil.

DOBROSLAV:

Skrita bolest.

— Oženil sem se kakor mi je
želelo srce, si pravil. Imaš prav. Bil
sem še takrat mlad, komaj dvajset let
mi je bilo. In tudi Mariča je bila mla-
da pa lepa, da so se vsi trgali za njo.
Jaz sem jo ljubil kakor svoje lastno
življenje. Obe sestri sta mi umrli, os-
tal sem sam. Kaj sem si hotel na ob-
širnem posestvu? Vzela sva se in bila
sva vsa srečna. Dnevi ob njej so mi
bežali, da sam ni sem vedel kedaj in
kakó. Lepo mi je postalo na svetu.
Doma je bil v hiši povsod lepi red,
v kuhinji je zopet oživel in prijetno
dišalo. Vse svoje sile sem podvojil in
vendar me delo nikdar ni utrudilo:
celo dozdevalo se mi je, da mi tudi
polje z dvojno mero rodi. Tako je
bilo ob delavnikih.

V nedeljo popoldne pa, ko je
žena pomila posodo, je znala vprašati:
„Pišta, kaj misliš, bi šla malo k
materi?“ in njene oči so me sprašu-
joče gledale. Ves raznežen sem ji je-
mal najlepšo obleko iz omare, ona pa
se je smehljala: „Kaj misliš, da je
danes božič ali velika noč?“ In ko si
je zavezala robec na glavo, sva šla.
Mnogo je bilo takih lepih ur. S po-
nosom sem si dopovedoval, da sem
najsrečnejši človek na svetu.

Med tem pa so bežali meseci.

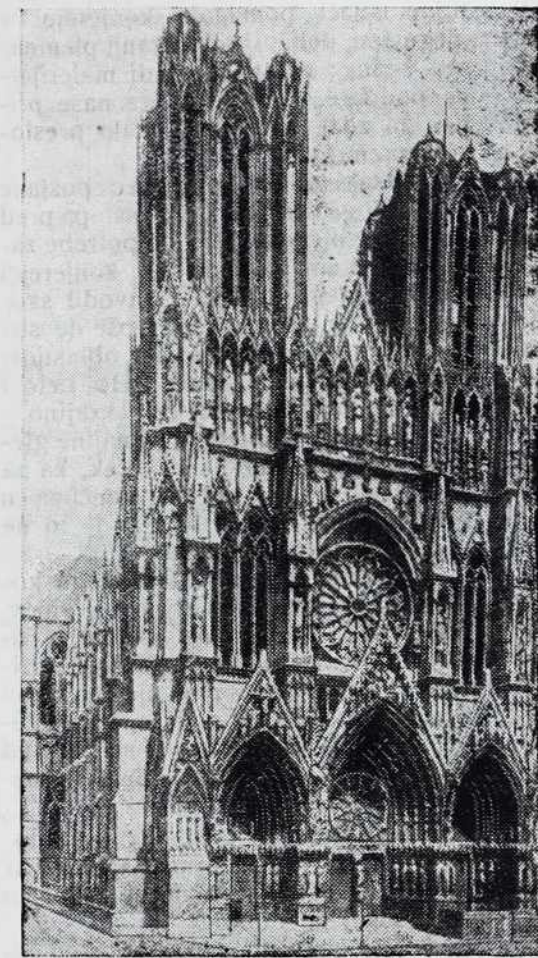
Da bi se rešil dolgov, ki mi jih
je zapustil oče s posestvom vred, sem
se odločil poiskati si delo v Franciji,

Zahvala. Vsoj našoj rodbini i
drugim, šteri ste sprevodili našo po-
kojno Katiko k večnomi počitki, kak
tudi vsem šteri ste prinesli rože i ven-
ce i ste okinčali njeni grob, kak tudi
vsem tistim, šteri ste nas tolažili pri
izgübi naše nepozabne nam Katike,
se Vam vsem vküper najlepše zahval-
jüjemo i Vam priporočamo v molitev
pokojno Katiko. — Žalüjoča družina
Bakanova v Dokležovji.

Tombola pri Sv. Sebeščani bo
v nedelo 26. sept. Zavolo slaboga vre-
mena tombole 12. sept. ne bilo. Pridite!

Pregledovanje in žigosanje
sodov. Sresko načelstvo v Mariboru
levi breg, oddelek za kontrolo mer
sporoča, da se bode na osnovi po
Ministrstvu trgovine in industrije, osre-
dnje uprave za mere in dragocene
kovine v Beogradu z dne 26. I. 1937
št. 430 odobrenega delavnega pro-
grama vršilo pregledovanje in žigo-
sanje sodov pri postajah za kontrolo
sodov in sicer: v Murski Soboti dne
7. in 8. okt., 9. nov. in 10. dec. 1937.

Ivanci. Predkratkim so nas obi-
skali drzni roparje. Okoli 11 vöre po
noči so vdrlí v stanovanje g. učitelja.
Roparje so vdrlí skoz kühinje zraven
v spalnico, eden od njih je pograbo pü-

Katedrala v Reimsi, francoska kronanska
cerkev, štero so 18. oktobra znova posvetili.
Ta katedrala je bila v svetovnoj bojni vsa
porušena.

kšo g. učitelja, ki so se medtem zbü-
dili i vse, gospoda, gospo i deco z
naperjenov pükšov opominao, da naj
so tihi, zato ka bo ovačik pucao. Tak
je mogla cela družina g. učitelja biti
püščena na milost roparov. V plen so
odnesli tricevno lovsko pükšo, gosli i
dosta perila, štero je bilo ravnoč na-
močeno za pranje. S tem malim ple-
nom pa neso bili zadovolni, odišli so
k g. Püčko Ivani i tam z težkov mo-
kov vzeli 2 kokoši, odtam k g. An-
tolin Trezi, gde so pobrali šče 4 ko-
koši. Gda so vidli, da jih ničše ne
meša v njüvom poslovanji, so skoz
okno vdrlí v kühinjo Nežič Štefana.
Te je pa iz hiše zapazo, kak se v kü-
hinji sveti, zato je šo gledat. Na veliko
preplašenje pa je najšeo velkoga go-
sta. Gda ga je pitao: „Ka pa ti delaš
tül!“ Je odgovoro: „Pst, tiho!“ Gda
je ropar sprevido, ka se njemi tatvin
ne posrečilo, je hitro brez vsakšega
plena pobegno. Tolvaje so za par dni
sobočki žandarje zgrabili. G. učitelja
pükša je že bila odana nindri v Van-
čavesi, gvant pa pri ciganaj prefarbani,
kokoši so pa pojeli. Našega g. učitelja
vsako leto obiščejo po dvakrat
drzni roparje, njemi odnesejo vno go-
stvari, da se že g. učiteo resan mili

celoj vesi, zato ka ga poštüjemo
kak dobroga i poštenoga gos-
poda. — Že palik smo strašno
noč meli preminočo nedelo.
Gda se je lüdstvo večer spravl-
alo k nočnomi počitki, je naed-
nok bežao po vesi naš dober
čüvar g. Gabor Ivan i je pozi-
vao vsakšega, da naj bežijo na
„Ledavo“ zato, ka inači smo
vsi za par minut v velkoj po-
plavi. Lüdstvo je nato vse moči
napnolo, da je preprečilo silno
vodo. Ne razmimo, ka je vzrok,
da to Ledavo pri nas tak dugo
ne regulirajo, či gli, ka že 4 leta
se pripravla na to. Sosedne ob-
čine smo že tudi opominali, da
si naj svoje jarke očistijo, opo-
min je pa kak glühomi dobro
jütro. Če v kratkom sosedne ob-
čine ne zvršijo čiščenje svojih
jarkov, bomo jih morali prisiliti
potom oblasti. Ta voda, štera
pride največ iz sobočkoga sreza,
nam je zdaj pali napravila ve-
liko škodo. Odnesla je skoro
polovico pokošene otave, njive
pa vse mamo pod vodov. Voda
je podglobala siroti Špilak Ani
cigeo, ki se je porüšo i pri tom
trpi več kak 1000 Din. škode.

Premestitve učitelov i
učitelic. Po lastnoj prošnji so
premeščeni sledeči učitelje i u-
čitelice v našoj krajini: Horvát
Janko iz Kapce v Bakovce, Per-
šič Alojzij iz Petrovec v Bakov-
ce, Ivanuša Angela iz Fikšinec v

Žalostna smrt mlade gospodičine v Lendavi.

V tork 21. sept. popoldnevi se
je dogodila žalostna smrt mlade, ko-
maj 20 let stare jako prilüblene hčerke
Žerdin Ivana, posestnika i vinograd-
nika v Lendavi. Domači so najpre
odišli popoldnevi vsi v gorice na brat-
vo i drugi poseo. Doma pa je ostala
najmlajša hči Nuška. Proti večeri pa
je prišla domo z goric najstarejša hči,
štera pa ne najšla svoje sestre doma,
zato jo je začnola zvati i iskati. Po
kratkem iskanji jo je najšla na breščeki
poleg domače hiše k smrti obstreljeno.
Ka je povzročilo smrt deklin, se ne ve.
Deklina je bila povsedi jako prilü-
blenā i jo vse rado melo zavolo nje-
noga mirnoga i vzglednoga življenja.
Njena nagla smrt je vzbüdila povsedi
veliko žalost. Družini Žerdinovej iz-
ražamo naše sožalje. Njenoi düši pa
naj bo Bog smileni sodnik.

Dornavo pri Ptuj, Marušič Valburga
iz Andrijanec k Sv. Florijani, Fagon
Franciška iz Gor. Lendave k Sv. Vidi.

Mostje. Pri nas je bila na An-
gelsko nedelo veselica, kde so se
dečki spoprijali i se zbili. Pri toj pri-
liki je eden dečko štiri zosmicao. Kel-
ko krvi se pretoči na veselica i de-
nok oblastva dovoljavlejo plesne ve-
selice. Vüpmo se ka oblasti nedo
dovoljavale tak nagosci veselice ali
pa je spoj prepovejo.

**Kama pela razvüzđano živ-
ljenje nešternih deklin?** V Moščanci
se je dogodo preminoče dni strašen
dogodek. Edna 16 letna deklina je v
svojoj nosečnosti probala odpraviti
dete, štero je že živel. To se njej je
pa ne posrečilo i je tak plačala s svo-
jim življenjom. Kak žalostno je to. Kri-
vi so takšemi deli samo starišje.

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški fünt	214—216
Nemška marka	17 20—17 50
Austrijski šiling	8 40
Vogrski pengö	8—8 76
Grčka lira	31 50
Amerikanski dolar	43 80
Holandski goldinar	23—24
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7 37
Italijanska lira	2 31
Francoski frank	1 40
Česka korona	1 54

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:

Jünci debeli 5 50—6 50, poldebili 4 75—
5 75, biki za klanje 5 50—6 —, krave za klan-
je 3—4, plemenske krave 3—8 65, krave
za kolbase 2—3 50, telice 5—6 50, teoci
7 50—5, praščici 8 50—9 25, plemenski prasci
5—6 tjeđnov stari 115—140, 7—9 tjeđnov stari
120—150 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.

Zrnuje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 185
do 190, žito 165—170, oves 110—120, kuku-
rica 120—140, grah 150—220, ječmen 110 do
125, proso 90—110, hajdina 95—115.

da zakrpam vsaj nekaj lukenj. Za moš-
ka domača dela sem si najel hlapca.
Večer pred odhodom sem mu dal na-
vodila, katerih se mora držati. Jaz pa
vso noč ni sem mogel zaspati, jutra-
nja zarja me je še našla bedčega.
Lahko si misliš, kako mi je bilo pri
srcu takrat, ko sem odhajal, ko se je
premaknil vlak in je ostala domačija
in moja žena na njej! Ti moraš iti
daleč v neznane kraje, v negotovost,
kjer je trda zemlja in skopi ljudje, kjer
raztepaš svoja leta in zapravljaš svoje
moči — domā pa zapuščāš drago, ljub-
ljeno ženo samo, ob kateri je bilo
življenje tako prijetno.

To ti samo ne morem povedati,
kako so bili prvi dnevi, ko me je
pravi gospodar pripeljal k sebi. Ni
sem stradal, jedli smo vsak dan ka-
kor pri nas na krstikih, vendar ti po-
vem, da je bila postelj v prvih dneh
večkrat poškopljena s solzami, predno
sem zatisnil ponoči oči.

Saj razumeš: doma mlada žena
sama, jaz pa tako daleč od doma.

Na gosto so romala pisma od
enega do drugega. Vsako pismo, ki
jo je napisala njena roka, sem prebral
večkrat od črke do črke, od besede
do besede in v vsaki črki je oživel
v moji düši na stotine spominov, po-
seбно če ti piše ljubljena žena.

V enem izmed pisem mi je spo-
ročila, da se nama je narodila Mici-
ka. Pismo, ki sem ga držal v rokah,
sem od veselja poljubil.

„Micika, moja Micika, moje dete“,

to so bile prve reči, ki so mi privrele
iz düše. Pred očmi mi je plavala po-
doba mojega deteta kako zre z ne-
dolžnimi očmi in belim obrazkom proti
stropku in veselo maha z ročicami ter
nožicami, kadar zagleda mamiko —
mojo ženo.

S podvojeno močjo sem delal.
Misel na moje dete mi je dajala mo-
či. Čutil sem v sebi moč, da bi zdro-
bil vse, kar bi prišlo v moje rokē.
Ker pa sem imel vrlega gospodarja,
še nisem kanil priti domov. Čudno se
mi je samo zdelo, čemu so od doma
vedno redkeje prihajala pisma. Tako
so prešla tri leta.

Ko sem približno preračunal, da
so že luknje na posestvu zadelane, sem
sklenil oditi domov. Ko je gospodar
zvedel za mojo namero, mi je povi-
šal plačo ter me skušal zadržati ali
mene je vleklo k ženi in mojemu de-
tetu. Kaj mi je več za denar, samo
da vidim svojo ženo in dete!

Ves vesel sem ji pisal pismo,
naj me pride čakati na postajo.

Ob misli na ženo in dete, je pri-
sopel vlak na domačo postajo. Bila je
noč. Hlastno sem pogledal skozi ok-
no. Res sem zagledal žensko. Kako mi
je utripalo srce! Mislim si: to je
moja žena, ona me čaka, kako ne, saj
sem ji pisal. Ko pa sem izstopil, sem
zagledal staro Vražičko, nje pa nikjer.
Zazeblo me je v srce in žalosten sem
stopil s kovčgom na cesto, ki je dr-
žala proti domu.

Neyedoma sem se presedel. Mor-

da mi je že drevnela noga, morda
pa mi je biló težko ob mladem možu,
ki je ves gorel v ljubezni za svojo
ženo, pa ga ni niti prva prišla po-
zdravit. Pišta si je globoko oddahnil,
nagnil steklenico z žganico, kakor bi
hotel potopiti vso svojo tiho in skrito
bolest. Nekaj sem si tiho žvižgaval in
gledal v daljavo. Nato pa je pravil
dalje:

— Tiho sem prišel na dvorišče.
V sobi je bila tema. Vse je biló tiho,
še pes se odnikoder ni oglasil. Stopil
sem na podokna, če bi kaj videl
v sobo. Nič. Šel sem na stopnišče in
dvakrat, trikrat potkal na dveri, a
nihče se ni oglasil. Že sem si mislil,
morda je ni doma. Čez čas zaslišim
korake.

„Kdo je“, je vprašala.

V meni je zadrželo srce in tiho
sem se oglasil: „Jaz sem.“

Ko mi je odprla dveri, mi je vsa
presenečena prišla nasproti veliko bolj
iz strahu, kakor iz prirsčne ljubezni.
Ni vedela, da pridem, ker pismo ni
prišlo v njene rokē. Pozneje sem zve-
del, da ga je poštar, ki se je nekje
napil, izgubil.

Prvo, ko sem stopil v sobo, mi je
bilo, da sem pogledal dete. Zdelo se mi
je, da je v zibeli ležalo vse moje življe-
nje. Ker se je ravno prebúdílo, sem ga z
drhtečo roko vzel v naročje. Zagledal
sem se v njegov lepi obraz in nedolžne
oči. V tem hipu se je vsa moja ljubezen
izlila v to slabotno telesce, ki mi je bilo
zdaj največ na svetu. (Dalje sledi.)

VEZ LÜBEZNI Z NAŠIMI IZSELJENCI V TÜJINI.

Pisma naših iz tujine.

Horvat Marija, Ortiges, Francija iz Lipovec: Z Marijov nebeskov Materjov Vas pozdravljam. Ona naj Vam poplača vse trude za redno pošiljanje Novin i Marijinoga lista. Višek naročnine je na Dom sv. Frančiška i na podporo Novin i Marijinoga lista. Pozdravljam svoje brate, sestre, nevesto, soside, celo rodbino; lipovsko občino z mladino i vse duhovne pastire beltinske fare. Srečno, z Bogom cela Slov. krajina, lübi moj rojstni kraj!

Supi Angela, Cantal, Francija od sv. Sebeščana: V imeni Jezusa i Blažene Device Marije Vas pozdravljam. Višek naročnine Vam pošiljam za edno sv. mešo na čast presladkomi Srci Jezusovomi i preblaženoj Devici Mariji ostalo pa na Dom sv. Frančiška. Selim se iz staroga mesta i Vas od tü še ednok lepo vküp pozdravljam.

Püčko Julika, Bretonicre, Francija iz Renkovec: V imeni Jezusovom Vas lepo pozdravljam i naznanjam, da sam poslala naročnino za Vaše kršćanske liste. Pozdravljam tüdi celo Slovensko krajino.

Katarina Trojak, Vauxrenard, Francija: Spoštüvani g. urednik! V zadnjöj številki Novin sam čtela, da mate lepe skrivnosti sv. ročnoga venca. Tü sam tüdi jaz vpisana v rožo, skrivnost dobim vsakši mesec, samo slabo francoski razmim, zato bi Vas lepo prosila, da mi Vi pošlete Vaše skrivnosti. Poslala sam Vam 50 Din. podpore za Marijin list. Tüdi domačim sam poslala 350 fr. pa mi nikaj ne odgovorijo ali so peneze sprijali ali ne. Zdaj Vas lepo pozdravljam g. urednik i ravno tak vse domače i želem vsem vküp zdravje od Gospodnoga Boga i blažene Device Marije. (Poslali skrivnosti i druge spise. Vr.)

Pozdrave pošilajo iz tujine:

Režonja Štefan iz Trnja v Nemčiji g. vredniki, vsem izseljemcom, ki so v Franciji i Nemčiji, svojimi rojstnoma kraji, domačim, rodbini, prijatelom i se zahvalüje na rednom pošiljanji naših listov. — **Vučko Marija iz Srednje Bistrice v Franciji**, g. vredniki, šteromi žele vse dobro i se zahvalüje na rednom pošiljanji naših listov, šteri so njoj v veliko veselje, pozdravlja tüdi svoj mili dom, šteroga nikdar pozabila ne bo. — **Štefan i Ivana Veindor-**

fer iz Kroga v Franciji, g. vredniki, šteromi se prav iz srca zahvalüjeta na rednom pošiljanji i skrbi za izseljence v tujini, pozdravlata tüdi stariše, brate, sestro i celo ves. — **Toplak Anica i Lackovič Terezija iz Hotize v Franciji**, g. vredniki, domačemi duhovnomi pasteri, starišom sestram i vsöj rodbini, celöj Hotizi. (Dar sprijali, Bog plačaj. Vr.) — **Cvernjek Marija od Grada v Franciji**. Liste naše redno dobiva, so njoj na največše veselje. Uredniki žele puno zdravja. — **Jakob Lang, Vico, Corse, Francija**, vredništvi i pošila 100 Din naročnine za leto 1938.

— **Marič Katarina, Odranci v Franciji**, vredništvi, šteromi žele zdravje, nadale oči, brati, sestram i beltinskim duhovnikom, posebno občini Odranci. — **Seredi Margita, Bogojina iz Francije**, vredništvi i teško pričaküje vsaki tje-den naše liste, ki so njoj na veliko tolažbo v tujini. K meši ide leško vsako drugo nedelo, ka njoj je tüdi na veliko veselje. Je betežasta. — **Jerič Katarina, Ouzoner le Marche iz Francije**, vredniki, celöj Slovenskoj krajini, starišom, bratom, sestram i vsöj rodbini pa g. dekani v Turnišči. — **Šprager Marica, Beltinci iz Francije**, se zahvalüje za liste, šteri so hrana i pijača izseljemcom. Dela v nedelo i svetek.

— **Vrečić Frančiška iz Vidonec v Franciji**, g. vredniki, šteromi žele, da bi jih Bog ohrano šče vno go let, nadale svojim starišom, bratom i sestri pa tüdi Gračkoj fari i rojstnoj vesi Vidonci. Se zahvalüje na rednom pošiljanji Novin, štere so njoj edino veselje v tužnoj tujini. — **Donša Štefan i žena Marika iz Ivanec v Franciji**, g. vredniki, šteromi želeta lübo zdravje od Boga, da bi šče duga leta podpirali izseljence z dobrimi listi. — **Lehner Karöl, ferme de Manflage, Francija**, g. vredniki i se zahvalüje na rednom pošiljanji naših listov. — **Bernjak Ana, Francija**, g. vredniki i celöj Slov. krajini, gračkoj fari i rodnoj vesi Vidonci. Naznanja, ka se njoj dobro godi. — **Zver Marta iz Izakovec v Franciji**, g. vredniki i vsem pri upravi, svojim starišom, bratom, sestram, mamiči, stričekom, tetičam, botrini, vsem sosedom i beltinskim gg. duhovnikom i vsem Slovencom v tujini. Novine so njej na veliko veselje. — **Koštric Jožef, Mala Polana v Franciji i Levašič Štefan i žena Terezija iz Sobote** g. vredniki i lendavskoj fari.

veselje; one pa poznava jo le eno veselje: žrtvovati sebe drugim in enkrat gledati Boga.

Te sestre ne smejo ničesar posedovati, prav ničesar. Ničesar ne smejo sprejeti, kar bi jim hotela darovati hvaležnost, niti šopek cvetlic, niti ene cvetice. Jaz ni sem šel nikdar v bolnico brez pozdrava iz našega vrta. Sestre so vse, kar sem prinesel, razdelile med bolnike in polagale cvetice na hodnike, da so razveseljevale oči obiskovalcev, niti niso z njimi krasile kapele; nobena ni obdržala niti ene cvetice zase.

Pa kako znajo tolažiti bolnike! Kako jim znajo slikati trpljenje v najlepši luči, ki je poprej ni so nikdar videli. Brez pretiravanja, brez zahtev, z resnobo, ki odstrani vsako nasprotnost. Tudi brezumni bolnik je prisiljen misliti: te sestre poznajo stvari z drugega sveta bolj kot drugi in zato: poslušaj, premišljaj in molči!

Lahko razumem, kako se včasih kdo tistih, ki so ozdraveli, izpreobrne h katoliški veri, ne da bi ga sestra k temu silila. Kako nizka so opravila teh nežnih nebeških bitij! Toda sestre se popolnoma oklenejo tiste popolne olike, ki tüdi najnižja in najbolj nesnažna dela za ubogo človeštvo izpremene v praznične obrede. Ko je nekoč moja soproga s pomilovanjem rekla nekemu izmed teh angelov: „Ubo-ga sestra, kako grda dela morate opravlati!“ je častita sestra mirno zavrnila: „To delati mi je dovoljeno“. Besede, ki se mi zdé bolj vzvišene, kakor najbolj zvišene besede klasičnih pesnikov. . .“

Premovanje konjov v Beltincih.

Premožni kmetje na našem Ravenskom pa tüdi menje premožni na Dolinskom, gde majo pašnike, povlejo konjsko maro i majo posebno veselje v lepom konji i gizdavi so na nje. Da pa to veselje, ta lübezen do konja ne bi ostala prazna parada i gizda bogatejšega kmeta, nego vretina dohodkov krvavo potrebnih za dačo i druge potrebščine, je tüdi važno, ka se konjerejec ne neha ino ne zapüsti, nego se ga podpré vsestransko i da se njemu da tüdi prilika, ka se sestane ino pokaže, ka ma i ka je pripovao.

Zato slüžijo premovanja, gde se zberé samo lepo i dobro, gde se živinorejci ednoga kraja spoznajo, spoznajo pa tüdi blago, štero povlejo, vidijo dobre pa tüdi slabe lastivnosti istoga.

Vsaki posamezen kmet — konjerejec pa ne pomeni vno go, pa tüdi oblasti se nemrejo v guč vzeti z vsakšim posamič, zato je bilo potrebno, ka so se tüdi konjerejci i lübiteli konjov združili i osnovali že pred leti „Konjerejsko društvo za dravsko banovino“. S tem društvom sodelüje tüdi državna oblast, štera da konjerejcom potrebne šolane strokovnjake, ki delo vodijo i z svojim znanjom i dobrimi tanači pomagajo konjerejci v njegovom deli pri odeberanji plemenske živine; država da tüdi materijalne podpore, štera je pa za naše prilike za zdaj, na žalost, malo presloka i premršava.

Vsaki dober konjerejec postane kotriga toga društva, štero zastopa pred oblastjov njegove žele ino potrebe zagovarja. Kem bole do se konjerejci držali svojega društva i navodil svojih strokovnjakov i kem lepše de sodelüvanje med društvom i oblastjov, tem več haska de nosilo celo delo i vekši de blagoslov za celo krajino.

Zavedni konjerejci pa naj ne gledajo mogoče samo na dobiček, ka na den premovanja, či več ne, konči za en liter vina nagrade dobijo, ar je to ne cio i naloga premovanja.

Premovanje je za vsakoga konjerejca, ki pride z svojöj živinov, prava šola. Tü vidi na malom prostori zbrano vekše število odebrane živine. Tü čüje hvalo, grajanje i na konci oceno. Tü vidi, ka se išče, ka se želej, ka naj konjerejec postavi pred kúpka, ki pride i šče za dobre peneze kúpiti.

Što je na to mislo, gda je z domi šo, té ide po sigurno nagrado, ar se ne vkani či v penezaj slüčajno letos nikaj ne dobi.

Naloga premovanja, ki ga od časa do časa pripravi konjerejsko društvo s sodelüvanjom državne oblasti je tüdi te, ka zberé četo razmetih konjerejcov, ki ne do znali samo povati konje za domačo potrebo, nego do znali vrediti plemensko živino v takšöj vnožini, ka nede potrebno nam hoditi kúpivat v tujino plemenjake, šteri so dostakrat samo zato dobri, ar smo dosta penez za nje dali, za pleme pa ne pomenijo vno go, či so celo ne škodliivi.

Telko za vpelanje, ka do konjerejci naši bole razmili številke, štere nam dajo sliko premovanja, ki se je vršilo 4. sept. v Beltincih.

Zavolo lepšega pregleda i dela so vse prignane kobile, žrebete, žrebčki i žrebice podeljene bile v skupine i to: V 1. skupino kobile z letošnjimi žrebeti. Vseh vküp je prignanih 34; nagrado so prejele 25 v skupnom zneski 2980 Din.

V 2. skupino 3—4 letne žrebice. Prignanih 19; nagrajenih 12 od njih, skupno z 1720 Din.

V 3. skupino 2 letne žrebice. Prignanih je bilo 19, nagrajenih vseh 19 skupno z 2240 Din.

V 4. skupino 1 letne žrebice. Prignanih je bilo 10, nagrajenih 7 v skupnom zneski 750 Din.

V 5. skupino mladi žrebčki. Prignanih je bilo 13, nagrajenih pa samo 4 v skupnom zneski 1000 Din.

Najlepši vtis so napravile edno i dveletne žrebice, posebno pa tiste, štere so poleg lepe i pravilne zvünejnosti pokazale tüdi pravilno hojo i klen stopaj.

Ocena za žrebčke je bila ostrapač zavolo toga, ar je od njih odvisen bodoči zarod.

V priznanje za trüd, posebno pri reji žrebcev, je podeljena posebna vzre-

jevalnina štiram rejcom v skupnom sneski 2200 Din.

Tak je té den na premovanji v Beltincih dobilo od 95 prignanih 71 nagrad v skupnom zneski 10,890 Din.

K premovanji so prispevali: Kr. banska uprava 3900 Din., Srez. kmet. odbor Sobota 2200 Din., Srez. kmet. odbor Lendava 2500 Din. Ostalo je pa dalo društvo iz svojih siromaških dohodkov.

Premovanje so vodili: predsednik Konjerejskoga društva za dravsko banovino g. Petovar Lovro; podpredsednik istoga društva g. Janžekovič; odposlanec ban. uprave inž. g. Oblak. Navzoči so šče bili: srez. kmet. referent v Lendavi g. Filipič; srez. veter. referent v Soboti g. Dr. Šerbec; banovinski živinodravnik v Beltincih g. Baša i predsednika kmet. odborov sobočkoga i lendavskoga sreza gospoda Titan i Žizek.

Celo delo so z primernim govorom zaključili g. Petovar i g. inž. Oblak, gda so na kratki povedali par reči v spodbüdo konjerejcom. Naglasili so, da so z letošnjim premovanjom v našöj krajini posebno zadovoljni, ar vidijo napredek od leta do leta i vidijo, da so trüdi, žrtve i prizadevanja ne zaman i da so obrodila dober sad.

Ka je naša konjereja ne na zadnjem mestu, se vidi iz toga, ka smo na letošnjoj razstavi v Belgradi zastopani z lepim številom kobil, ka nam slüži v diko i ponos, pa tüdi v spodbüdo za bodoče delo. Banov. ref.

Pošta.

Karol Lehner, Francija. 35 Din. sprejeli. — **Serüga Franc, Germajn.** Sprejeli 87-50 Din. naročnine, prosimo pa odgovora, da li je zadnja pošta Fureste ali St. Quentin? — **Kohn Karol, Moret, Francija.** Sprejeli 47-25 Din. Prosimo, na koj naj višek obrnemo. — **Vrečić Frančiška, Judenhof, Francija.** Sprejeli 43-75 Din. Duga je šče 27 Din. na letos.

— **Roudi Štefan, Bretonville, Francija.** 17-50 Din. naročnine sprejeli, Novine pošilamo. — **Zver Marta, Herzelle, Francija.** Sprejeli 36 Din. od öče meseca januara. Telko je šče duga. — **Ritlop Anton, Dolgavas 4.** Od lanske naročnine na letos ostalo 10 Din. Duga je šče 20 Din. Legitimacijo morate sami lastnoročno podpisati i določite v kakši namen je te penez. — **Križan Marija, St. Quen, Francija.** Sv. meša se je za tebe 12. augusta opravila, liste smo ti poslali, čüdim se, ka jih ne dobiš. Naročnino maš celetoletno plačano, mandat si dobila za pošilatev za novo leto. — 12. sept. je nekaj poslao iz Martjanec karto, gde se toži, ka redno ne dobiva Novin. Podpis je nečüliv, tak ka ne vemo što je. Naj se javi. — **Hajdinjak Alojz, Villiers sur Marne, Francija.** 100 Din. sprejeli, prosimo odgovora, na koj je višek. Ali je mogoče novoletna naročnina. Zakaj si nas ne prišao gledat, kda si bio doma? — **Veindorfer Štefan, Hazeln par Bu, Francija.** 78-75 Din. sprejeli. Prosimo odgovor, na koj je višek poslani. — **Janžekovič Antonija, Villchardenin.** Sprejeli 78-75 Din. Višek je obračunan za leto 1938. Če pa ščeš Marijin list i Kalendar, pa nam javi. — **Marič Agneška, Francija.** Prosimo te, da nam pošleš od Rogač Augustina novi naslov, ar so Novine prišle nazaj. Isto prošimo njegove domače pri Sv. Jürji. — **Celec Marija, Afonance, Francija.** Sprejeli 35 Din., na letos je šče 15 Din. duga. — **Recek Jožef, Monen-ville, Francija.** Din 10-50 sprejeli. Duga je šče 29-30 Din. — **Bunderla Roza, Sartesles, Francija.** Penez sprejeli dozaj 20 Din. Duga je šče 80 Din. — **Matuš Alojz, Guille-ville.** 33 Din. sprejeli. Za letos je tak samo še 6 Din. duga, ka se naj pošle z naročninov na novo leto. — **Škalč Štefan Mars, Bourcq.** Sprejeli 49-50 Din. Prosimo odgovor, na koj naj obrnemo 9 Din. 50 par, ka je više od naročnine. — **Hari Ema, Savy.** Sprejeli 42-90 Din. Duga ostane na letos 2 Din. 25 par. To se naj pošle z novöj naročninov k novomi leti.

KOVAČNICA S se odda pridnemu kovaču.
STANOVANJEM Prekmurska banka v M. Soboti.

Vajenca z dobre kršćanske hiše taki sprejme PÜCKO
ŠTEFAN, kovač v BOGOJINI.

Do 5000 Din mesečno

(poleg redne slüžbe) lahko zaslüži tisti, ki za svojo banovino prevzeme naše samostal-ne podružnice za dobavo i obračun. Ne trbe kaucije! Ne velkoga znanje; samo sedež, prostori, slüžba je potrebna! Interesenti se naj pismeno javijo pod št. 45305. Pitanja posređuje dale Publicitas d. d., Zagreb, Ilica 9.

Več plügov dobre zemle

v blizini Sobote je k odaji. Informacije se dobijo v pisarni **Bajlec Franca**, advokata v Murski Soboti.